

ἀρραβωνιάρης ὁ, ἀμάρτ. ῥεβωνιάρης Σαλαμ. κ.ά. ΠΦουρίκ. ἐν Λαογρ. 9 (1926) 521. Θηλ. ἀρραβωνιάρης Αθῆν. Πειρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀρραβωνίας καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ιάρης.

Μνηστήρ ἐνθ' ἀν.: «Σύζυγος, τέκνα, ἀδελφοί... ἐρρίπτοντο λαῦροι λόγῳ καὶ ράβδῳ ἐναντίον τῆς δυστυχοῦς μητρὸς, ὡς ἂν ἐπιθυροῦντο ὅτι ὁ ῥεβωνιάρης συχνότερον τοῦ δέοντος ἐπεσκέπτετο τὸ σπίτι τῆς ῥεβωνιάρης» ΠΦουρίκ. ἐνθ' ἀν. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀρραβωνιαστικός.

ἀρραβώνιασι ἡ, Κρήτ. (Μονοφάτς. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀρραβωνιάζω.

Ἡ τελετὴ τοῦ ἀρραβώνος, μνηστεία: Θὰ κάμωμε τὴν ἀρραβώνιασι. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀρραβωνιάδης.

ἀρραβώνιασμα τό, κοιν. ἀρραβώνιασμα Πόντ. (Οἶν.) ἀρραβώνιασμα Πόντ. (Οἶν.) ἀρραβώνιασμα σὺνηθ. ἀρραβώνιασμα Θράκ. (Ἀλμ.) Λέσβ. ἀρραβώνιασμα Μεγίστ. ἀρραβώνιασμα Ρόδ. (Ἀφάντ.) ἀναβούρριασμα Λυκ. (Λιβύσσ.) ῥαβώνιασμα Σύμ. ἀβερώριασμα Ζάκ. βερώριασμα Ζάκ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀρραβωνιάζω.

Συνήθως κατὰ πληθ., ἀρραβώνιασι, ὁ ἰδ., ἐνθ' ἀν.: Τράν' ἀρραβώνιασμα (ἡ ἐπίσημος τελετὴ τῆς μνηστείας μετὰ τὴν διὰ λόγου τὸ πρῶτον συγκατάθεσιν. τράν' = τράνα) Ἀλμ. Τρώγω τ' ἀρραβωνιάσματα (διασκεδάζω τρώγων καὶ πίνων κατὰ τοὺς ἀρραβώνας) Οἶν. || Ἄσμ.

Πάνω 'ς τ' ἀρραβωνιάσματα ὁ νεὸς ἐνυχομάχει καὶ πάνω 'ς τὰ παντρεμένα ὅς' ἔβγαιν' ἡ ψυχὴ του Νίσυρ.

Νάν-νι νάν-νι ποῦ νὰ θραφῇ καὶ νὰ ἐνῇ μέγαλο, νὰ ἐνῇ τοῦ παντρεμοῦ καὶ τοῦ ῥαβωνιασμοῦ (βαυκάλ.) Σύμ.

ἀρραβωνιαστής ὁ, Λεξ. Γαζ. (λ. ἐδνωτής). Πληθ. ἀρραβωνιαστῆδες Πελοπν. (Κόκκιν. Μεσσ.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀρραβωνιάζω.

1) Ὁ προξενῶν τὸν ἀρραβῶνα, προξενητὴς Λεξ. Γαζ. 2) Πληθ., οἱ προσκεκλημένοι εἰς τοὺς ἀρραβώνας Πελοπν. (Κόκκιν. Μεσσ.)

ἀρραβωνιαστικᾶτος ἐπίθ. Θράκ. (Σηλυβρ.) ἀρραβωνιαστικᾶτος Βιθυν. ἀρραβωνιαστικᾶτους Λέσβ. (Ἀγιάσ. Μανταμάδ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀρραβωνιαστικός καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ατος.

1) Ὁ ἀνήκων εἰς τοὺς ἀρραβωνιζομένους, τοὺς μνηστευομένους Βιθυν. Λέσβ. (Ἀγιάσ. Μανταμάδ.): Κάντιο ἀρραβωνιαστικᾶτο (τὸ ὑπὸ τῶν μεμνηστευμένων πρὸς ἀλλήλους στελλόμενον κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ ἀρραβώνος) Βιθυν. Κουφέττα ἀρραβωνιαστικᾶτα Μανταμάδ. Λαδάδης ἀρραβωνιαστικᾶτις Ἀγιάσ. 2) Οὐδ. πληθ. ἀρραβωνιαστικᾶτα οὐσ., δῶρα ἀνταλλασσόμενα μετὰ τῶν μεμνηστευμένων Θράκ. (Σηλυβρ.): 'Σ τὸ σινὶ κρέμονταν στολισμένα τ' ἀρραβωνιαστικᾶτα, φουστάνι ραμμένο, κοντογούνη κτλ. (ἐκ περιγραφῆς ἐθίμου).

ἀρραβωνιαστικός ὁ, κοιν. ἀρραβωνιαστικός Σκυρ. ἀρραβωνιαστικός βόρ. ἰδιώμ. ἀρραβωνιαστικός βόρ. ἰδιώμ. ἀρραβωνιαστικός Ἡπ. (Ζαγόρ.) Θράκ. (Αἰν.) κ.ά. ἀρραβωνιαστικός σὺνηθ. ἀναβουρριαστικός Λυκ. (Λιβύσσ.) ἀρραβωνιαστικός Β.Εὔβ. κ.ά. ἀρραβωνιαστικός Λέσβ. ἀρραβωνιαστικός Τσακων. ῥαβωνιαστικός Θράκ. (Μάλαρ.) Σύμ. ῥεβωνιαστικός Θράκ. (Σηλυβρ.) ἀβερωνιαστικός Ζάκ. βερωνιαστικός Ζάκ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀρραβωνιάζω.

Μνηστήρ ἐνθ' ἀν.: Πάει περίπατο μὲ τὸν ἀρραβωνιαστικό

της. Πῆγε νὰ βρῇ τὴν ἀρραβωνιαστικῆά του κοιν. || Ἄσμ. Ἐψὲς ὅπου χορεύαμαν μέσα 'ς τὸ περιβόλι ἔχασα τὸ μαντήλι μου το' ἀρραβωνιαστικῆάς μου μὲ τετρακόσια δυὸ φλουριά, μ' ἐξήντα δράμα μόσκο Ἡπ.

Ν' ἀκούσης τί σοῦ μῆνυσε ὁ ῥεβωνιαστικός σὸν, νὰ πᾶς νὰ πάρης τὸ φιλεῖ, μὴ βρέξῃ μὴ χιονίσῃ Σηλυβρ. Συνών. ἀρραβωνίας 2 β, ἀρραβωνιάρης, ἀρραβωνιασμένος (ἰδ. ἀρραβωνιάζω), ἀρραβωνιαστικός.

ἀρραβώνιαστος ἐπίθ. Ἀθῆν. Θράκ. (Μάλαρ.) ἀρραβώνιαστος Θράκ. (Ἀδριανούπ.) Μακεδ.

Ἐκ τοῦ ἐπίθ. *ἀρραβωνιαστός < ἀρραβωνιάζω τοῦ ἀρκτικοῦ α προσλαβόντος σημ. στερήσεως διὰ τοῦ ἀναβιβασμοῦ τοῦ τόνου. Ἰδ. ἀ-στερητ. 2α.

Ὁ μὴ ἀρραβωνισθεὶς, ὁ μὴ μνηστευθεὶς ἐνθ' ἀν.: Πότε ἀρραβωνιάζεται, πότε εἶναι ἀρραβώνιαστη Ἀθῆν. || Ἄσμ.

Καὶ τὰ κορίτσια ποῦ ν' ἐδῶ ὅλα ῥαβωνιασμένα καὶ τ' ἄλλα τ' ἀρραβώνιαστα 'ς τὰ ξένα δὲν παγαίνουν Μάλαρ.

ἀρραβωνίζω Ἡπ. ἀρραβωνίζον Ἡπ.

Τὸ μεταγν. ἀρραβωνίζω.

Μνηστεύω: Παροιμ.

Ἐξω βρέχει καὶ χιονίζει | καὶ ὁ παππᾶς ἀρραβωνίζει (δὲν πρέπει νὰ κωλύεται τις τοῦ ἔργου του ἐκ τῶν παρουσιαζομένων δυσκολιῶν). Ἀμτβ. μνηστεύομαι: Ἄσμ.

Κε ἄπλωσε μέσ' 'ς τὴν τσέπη μου καὶ πᾶρε τὸ κλειδί μου καὶ βγάλ' τὸν ἀρραβῶνα του καὶ τὰ χαρίσματά του καὶ δῶσ' του τα τοῦ Κωσταντῆ ἄλλου ν' ἀρραβωνίσῃ.

Συνών. ἀρραβωνεύω, ἀρραβωνιάζω.

ἀρραβωνικὸ τό, Κρήτ.

Ἐκ τοῦ μεσν. ἐπίθ. ἀρραβωνικός. Ἰδ. Θησαυρ.

Δῶρον ἀρραβώνος: Ἄσμ.

Δῶσ' του τὰ δαχτυλίδια δὸν καὶ τ' ἀρραβωνικά δὸν.

ἀρραβωνιστικός ὁ, ἀμάρτ. ἀρραβωνιστικός Θεσσ. (Καλαμπάκ.) Μακεδ. ἀρραβωνιστικός Νάξ. Θηλ. ἀρραβωνιστικῆ ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 2, 520.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀρραβωνίζω.

Μνηστήρ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀρραβωνιαστικός.

ἀρραβωνοδαχτύλιδον τό, ΣΖαμπελ. Ἄσμ. δημοτ. 749.

Ἐκ τῶν οὐσ. ἀρραβωνίας καὶ δαχτυλίδι.

Ὁ δακτύλιος τοῦ ἀρραβώνος: Ἄσμ.

Λές ποῦ σὰ νύφη ντροπαλὴ κοντεύει γιὰ ν' ἀπλώσῃ τ' ἀρραβωνοδαχτύλιδον τοῦ Δήμου της νὰ δώσῃ.

***ἀρραβωνόπιττα** ἡ, ἀρραβανόπιττα Πόντ. (Ὁφ.) ῥαβανόπιττα Πόντ. (Ὁφ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. ἀρραβωνίας καὶ πίττα.

Πίττα ἐξ ἀλεύρου μετὰ μέλιτος παρασκευαζομένη κατὰ τοὺς ἀρραβώνας ἢ τὸν γάμον καὶ διανεμομένη εἰς τοὺς προσκεκλημένους μετὰ βουτύρου ἀναλάτου.

ἀρραβωνοχάρτι τό, ἀμάρτ. ἀρραβωνοχάρτι Θράκ. (Γανόχ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. ἀρραβωνίας καὶ χάρτι.

Προικοσύμφωνον γραφόμενον κατὰ τὸν ἀρραβῶνα.

ἀρραγῆ ἡ, Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀρραγός καὶ τῆς καταλ. -ῆς.

Ποσότης δυναμένη νὰ χωρῇ ἐν τῷ ἀσκῷ τῷ καλουμένῳ ἀρραγῷ: Μιὰν ἀρραγῆ γάλα.

